

2 Ιουνίου 2014

Στον πατέρα Χαράλαμπο Κούρρη...

[/ Γενικά](#)

Τον πατέρα Χαράλαμπο Κούρρη τον γνώρισα το 1991, όταν πρωτοξεκίνησε ο Ραδιοτηλεοπτικός Σταθμός «Ο Λόγος» της Εκκλησίας της Κύπρου. Θυμάμαι ότι το εγχείρημα αυτό από την Εκκλησία ήταν πρωτόγνωρο και τολμηρό, αλλά και λίγο αγχώδες για όλους εμάς που δουλεύαμε εκεί.

Και τούτο γιατί ερχόμασταν καθημερινά σε επαφή με ανθρώπους θρησκευόμενους, θεολόγους, λαϊκούς και ιερείς οι οποίοι ήσαν πρόθυμοι να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στον σταθμό της Εκκλησίας, αλλά ελάχιστη γνώση είχαν για το ραδιοτηλεοπτικό αντικείμενο.

Εξαίρεση αποτέλεσε ο πατήρ Χαράλαμπος Κούρρης, ο οποίος μας εξέπληξε σε μεγάλο βαθμό, γιατί στο πρόσωπό του είδαμε έναν ιερέα ευρυμαθή, πολύπλευρο, εγκάρδιο, ήπιο κι ευχάριστο.

Σταδιακά καταλάβαμε ότι είχαμε να κάνουμε με έναν ιερωμένο που αγαπούσε πραγματικά το ραδιόφωνο και τα ΜΜΕ, τα οποία θεωρούσε ακόμη ένα βήμα για να διακονήσει και να ποιμάνει τους ανθρώπους. Μα προπαντός, νιώθαμε ότι συσχετιζόμασταν με έναν ιερέα που άφηνε χώρο σε εμάς να εκφράζουμε τις ανησυχίες, τις έγνοιες και τις αγωνίες μας για το ραδιόφωνο που υπηρετούσαμε.

Στις εκπομπές του ήταν μοναδικός κι έδινε όλο του τον εαυτόν με προθυμία, χωρίς γογγυσμούς. Όχι μόνο δεν φοβόταν τα μικρόφωνα, όχι μόνο δεν φοβόταν να πει τη γνώμη του, αλλά το σπουδαιότερο όλων, ήξερε πώς να στήσει μια ραδιοφωνική εκπομπή.

Οι εκπομπές του ήταν μοναδικές και πολυποίκιλες. Ποτέ δεν διέκρινες σημάδια κόπωσης ή επανάληψης σε αυτές, αλλά πάντα είχε κάτι νέο να σου πει και να σου μεταδώσει. Δεν περιοριζόταν σε θεολογικά θέματα αλλά ασχολείτο με ό,τι ήταν ευάρεστο κι ωφέλιμο για την κοινωνία: Παρουσιάσεις βιβλίων κι εκδηλώσεων, μουσικών δίσκων, κοινωφελών δραστηριοτήτων κ.ά.

Από τις εκπομπές του περνούσαν δεκάδες άνθρωποι που παρουσίαζαν το έργο τους, μικρό ή μεγάλο, οι οποίοι αντιμετώπιζονταν με πολλή αγάπη, σεβασμό κι ευγένεια από τον πατέρα Χαράλαμπο. Γνώμονας και φιλοσοφία της εκπομπής του, ήταν να δώσει βήμα σε οτιδήποτε βοηθά την κοινωνία να πάει ένα βήμα πιο μπροστά. Η εκπομπή του «Αναδρομές» από το ραδιόφωνο του Λόγου, ήταν τόσο ζεστή, φυσική και προσιτή στους ακροατές, χωρίς κανένα στόμφο ή επιτήδευση, που ήταν σαν να βρισκόταν στο σπίτι του και συζητούσε με φίλους. Ειδικά, η σειρά εκπομπών που έκανε με τον Μητροπολίτη Μόρφου κ. Νεόφυτο στο πλαίσιο της

εκπομπής «Αναδρομές», είχαν τέτοια απήχηση που ο κόσμος ζητούσε την επανάληψή τους, γιατί ο πατήρ Χαράλαμπος με απλότητα και άνεση καθόταν ενώπιον του Μητροπολίτη του, και με τις ερωτήσεις του βοηθούσε να γίνει μια μοναδική στο είδος της θεολογική συζήτηση.

Πολλές φορές έμενα στο στούντιο και θαύμαζα τον τρόπο που ανέπτυξε τα θέματα των εκπομπών του, ειδικά όταν δεν είχε φιλοξενούμενους. Με πρωτοφανή άνεση, χωρίς άγχος, με τη βαθειά ζεστή φωνή του μιλούσε αργά και απλά για να τον καταλαβαίνουν όλοι, με συγκροτημένο θεολογικό λόγο και γλωσσική προσήνεια.

Προσωπικά, είχα συνδεθεί μαζί του και μου άρεσε να τον ακούω να μεταδίδει όλα αυτά που ήξερε, όλη αυτήν την πολύχρονη εμπειρία που κουβαλούσε ως άνθρωπος που του άρεσαν τα κοινά. Του άρεσε πολύ να μιλά για το μοναδικό σε όγκο αρχείο που διατηρούσε από βιβλία, κείμενα, ηχητικά ντοκουμέντα, φωτογραφίες κλπ. Όπου πήγαινε πάντα κρατούσε ένα κασετοφωνάκι και ηχογραφούσε τα πάντα, μια και χρησιμοποιούσε αυτό το σπάνιο υλικό στις εκπομπές του.

Θυμάμαι πόσο χαιρόταν να μιλά για τις εκπομπές του και ειδικά όταν μια εκπομπή του βοηθούσε έναν άνθρωπο. Έκανε το παν να διακονεί τον κόσμο που τον άκουγε και φρόντιζε να τους στέλλει ό,τι του ζητούσαν, εκπομπές, μουσικές, ακολουθίες σε φωτοαντίγραφα, συναξάρια, εικόνες αγίων, οτιδήποτε. Κι όλα αυτά με έξοδα δικά του. Ποτέ δεν άφησε άνθρωπο ανικανοποίητο. Κι όταν μια μέρα του είπα, «πάτερ μου μα τα στέλλεις εσύ ταχυδρομικά όπου σου πούνε;», αυτός με πολλή φυσικότητα μου απάντησε, «μα δεν στέλλω μόνο σε αυτούς που μου τηλεφωνούν στον σταθμό, αλλά και σε πολλούς άλλους που με παίρνουν στο σπίτι, κι αυτό γίνεται καθημερινά».

Ένα άλλο που θυμάμαι από τον πατέρα Χαράλαμπο, ήταν η ανάγκη που είχε να παρακολουθεί τις τεχνολογικές εξελίξεις, τις νέες εκδόσεις, τους νέους δίσκους. Όταν του άρεσε ένα τραγούδι ή μια μουσική, αμέσως τη ζητούσε και την έπαιρνε. Μαζί κάναμε εκπομπές για τα παραδοσιακά κάλαντα και την παραδοσιακή μουσική. Στήριζε πάρα πολύ τους κύπριους μουσικούς και χαιρόταν με την αναγνώριση που είχαν από τον κόσμο. Με αυτό θέλω να πω ότι ήταν ένας ανοικτός, εγκάρδιος και ειλικρινής άνθρωπος της Εκκλησίας, που δεν δίσταζε να μετέχει στα ΜΜΕ και να προωθεί νέα πράγματα στη ραδιοφωνία όταν αντιλαμβανόταν ότι ήταν προς αναψυχή ή ωφέλεια των ανθρώπων.

Μας εξέπληττε διαρκώς η ανάγκη του να ρωτά και να μαθαίνει και το πόσο εύκολα δεχόταν τις δικές μας παρατηρήσεις και προτροπές για τη βελτίωση των εκπομπών του. Ποτέ δεν θεώρησε ότι κατέκτησε τον χώρο του ραδιοφώνου, αλλά

πάντα ήθελε να ακούει και τη γνώμη των άλλων.

Θα πρέπει να σημειώσουμε επίσης ότι για δεκαετίες υπήρξε συνεργάτης του ΡΙΚ και ήταν από τους λίγους ιερείς, που πήγαινε σε οποιαδήποτε εκπομπή τον καλούσαν για να διακονήσει με τον λόγο του, τους ακροατές και τον καλεσμένο του. Οι αποστάσεις και ο χρόνος δεν τον ενοχλούσαν ούτε και στέκονταν εμπόδιο γιατί ήταν ένας ιερέας που πάνω από όλα έθετε τον εαυτό του στην υπηρεσία της διακονίας του λόγου του Θεού και του συνανθρώπου του.

Με άλλα λόγια ο πατήρ Χαράλαμπος κατάλαβε από πολύ νωρίς ότι τα ΜΜΕ δεν πρέπει να αφεθούν μόνο στα χέρια ανθρώπων που ενδεχομένως να έχουν αλλότριους σκοπούς, αλλά να χρησιμοποιηθούν από την Εκκλησία για την ωφέλεια των ανθρώπων και τη μαρτυρία του λόγου της, κι αυτό έκανε μέχρι την ώρα που δεν μπορούσε πια να βρεθεί πίσω από ένα μικρόφωνο.

Αιωνία σου η μνήμη αγαπητέ μας πάτερ.
του Πέτρου Λαζάρου.

Πηγή: churchofcyprus.org.cy